

LBRIS

We know
books

DANA ZEN

*De partea
cealaltă
a ploii*

POEZIE

Editura
NEUMA
2025

Cuprins

Prefață	5
PUR ȘI SIMPLU!	7
APROAPE SĂ FAC PASUL	8
FULGI DE NEA FLORI	9
CEA MAI PURĂ ABSENȚĂ	10
CU UNGHIILE ARCUITE	11
ÎNTREBARE IRELEVANTĂ	12
CU GREU AM DESCHIS UȘA	14
IMENSA PATĂ ALBASTRĂ	15
DE NEATINS	16
PE DINĂUNTRU	17
FLORI USCATE	18
ALB ȘI SEPARAT	19
PERETELE	20
MIZĂ	21
VUIET	22
FLUTURI	23
CU TOATĂ ISPITA	24
O ALTFEL DE NESIGURANȚĂ	25
DE PARTEA CEALALTĂ A PLOII	26

S-AR FI PUTUT ÎNTÂMPLA ORICE	27
OBSESIE	28
EMOȚII STRIVITE	29
ȘOAPTA DE CARE ÎMI PARE CHIA RĂU	30
TREPTE	31
RÂS ÎNGHEȚAT	32
LÂNGĂ RĂSĂRIT	33
RAFALE	34
MURMUR-FIOR	35
ATÂT, CÂT POATE CONTA!	36
DULCE NEBUNIE	37
VIAȚĂ (IUBIRE)	38
INDESCIFRABIL	40
APROAPE DANS	41
ZBATERI	42
PICĂTURI PESTE PICĂTURI	43
ÎN AȘTEPTARE	44
DANTELA TA	45
LA ÎNDEMÂNA FRIGULUI	46
SPIRALE	47
TOT FELUL DE UMBRE	48
NEÎNCĂPĂTOR	49
MI-AR FI PLĂCUT	50

DE VORBĂ CU SINELE	51
CERUL ACESTA DE APRILIE	52
PÂNĂ LA EPUIZARE	53
LĂSÂND TĂIȘUL SĂ INTRE	54
REBEL	55
TIMPUL DE ACUM SE RUPE ÎN CÂNTECE	56
DUS-ÎNTORS	57
BALANȚĂ	58
O FĂRĂMĂ DE STRIGĂT	59
JOC ÎN GALBEN	60
O CEDARE	61
ATÂT DE CONVINĂTOR	62
ÎNTUNECAT AMEȚITOARE	63
DEPĂRTĂRILE APROAPE	64
TĂGĂDUITOR	65
CONFUZIE	66
CU DĂRE SUBȚIRI DE CERNEALĂ	67
ÎNFIORĂTOR DE FRIG	68
ELASTIC IMAGINAR	69
ÎN ALTE PĂRȚI	70
DE ACEEA!	71
LASĂ-ȚI PĂRUL DESPLETIT!	72
TE VOI DA ÎN GRIJĂ!	73

Așteptând să pălească
diminețile mistuitoare în care
în vis ne eram
promițându-ne
fericiri eterne și toate alea, alea

Îmi vine întruna să râd,
da, chiar așa...
și-mi pare că totul
are să se schimbe
încetul cu încetul a și început

Uite, de exemplu,
poezia vieții se scrie singură de acum
printre fire aromate de mentă
ne amăgim că participăm,
de fapt,

Iluzionându-ne
pleacă bucăți mari de viață
de arome
și timp
spre niciunde!

Cândva ai întrebat
cum de-mi plac atât de mult ghioceii
soarele și primăvara,
de care am parte cel mai puțin,

M-am străduit enorm
să nu răspund niciodată
și nici să nu las să se vadă
că era doar o nebunie,

O toană pentru care luptam
dimineată de dimineată
și doar pe colile albe strivite în pumni
și apoi aruncate la coș

Și că, în timp ce,
mă scoteau din minți ghioceii
când împungeau cu frunți victorioase
greutatea zăpezii găsind soarele,

Tot mai rar găseam calea
pe care-o căutam,
aproape să fac pasul.

FULGI DE NEA FLORI

Când pe crengi înghețate
pâlpâie toamna cu blândețe
tot mai des se aștern
fulgi de nea flori și petale de înger
prin diminețile mele

Lumina amintirilor
cade de pe frunte pe umeri
valsând
în colțul umbros al ferestrei
adâncindu-se-n suflet

Cu pași tot mai repezi
jocuri de umbre schimbate-n zăpezi
își vând gingașele pleoape
la marginea unei liniști îndepărtate
te văd, mă vezi

Ninge cu binecuvântări,
ninge ca-n basme iar noi
ne bălăcim în melancolie,
în jocuri de umbre...
fulgi de nea, flori și petale de îngeri.

CEA MAI PURĂ ABSENȚĂ

Uneori mi se face dor de mine
Cea care eram mai demult,
Acum,
Nu-s decât frunza care-și recunoaște căderea.

Mi-am pierdut puterile, nervura...
Un colb răpus de tristețe, incolor.
Să aplaud ceea ce mă nimicește:
Voința de-a nu fi nimic?

Ce gol se-agită în tâmpile
Ce neant în priviri... să sar, să nu sar
Să aștept, să mă prefac?
M-am decis să fac autopsia sufletului,

Să-i fur toată purpura, s-o ascund în sânge,
N-am găsit nimic... nimic care să-mi fie de ajuns!
Ce-am greșit, Doamne, ce-am greșit?
Ca să merit cea mai pură absență.

CU UNGHIILE ARCUITE

Ca o statuie a singurătății
Penele ciorilor udate de ploaie
Se lipesc de aripile zgribulite,
E frig.

Îmi caut îmbrățișările greu încercate,
Cu unghiile arcuite
A ceva ce se cheamă
Speranță,

Pe dedesubt, un puf argintiu,
În care nu apuc
Să mai ascund
Aproape nimic,

Cu masca acvilină,
Mă odihnesc născând
Rânduri necitite de nimeni,
Las urme,

De fapt perforez dimineți
Din care să extrag ceva,
Niciodata nu nimeresc unde trebuie,
E doar o iluzie!

ÎNTREBARE IRELEVANTĂ

Crezi în iubire?
Oh, dar ce stupid... cui îi pasă?
În iarna proaspăt așezată,
Când pare totul strălucitor
Afară, pe dinăuntru
Nimic nu mai doare, Ioane!

În tava de argint peste care
Cuvintele își scot singure brațele
Mângâie, pansează roșu,
Cum... dacă există iubire?
Ce întrebare irelevantă...
Uită-te la Ioan!

Și mai uită-te,
Uită-te în ochii copiilor,
Coloritul florilor
Balsamul cântecelor, adierea cuvintelor
Precum vântul de primăvară...
Oh, e atât de simplu!

Să nu ai nevoie
Să te gândești prea mult...
Poți recunoaște că au fost pregătite
Cu ochii deschiși și binedispuși,
Printre altfel de urme
Nu tocmai dorite...

Ia-ți timp,

Ia-ți timp destul să le citești

Pe tonul potrivit de dragoste

Ca și cum

Ai putea chiar să iubești,

Cred în iubire! ți-am zis

Oh, dar ce stupid... cui în pasă ?